

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۳/۰۷

ثریا رهیاب رحیمی

مذاکرات صلح و نگرانی زنان

بمناسبت روز جهانی زن

درین روزها که مذاکرات صلح در قطر و سایر کشورهای منطقه ادامه دارد مردم افغانستان با بی صبری انتظار صلح این پدیده زیبا و مورد قبول همه را که نُقل هر مجلس و چاشنی هر محفل گردیده، می کشند و از خداوند استدعا می کنند که راهی پیدا شود تا هرچه زودتر صلح در کشور برقرار گردد.

بدون تردید زن و مرد کشور تشنه آمدن صلح اند هرچند از دست دادن فرزند برای پدر درد آور است و هیچ پدری نمی خواهد دلبندهش را در کام مرگ ببیند ولی این درد و این ماتم برای زنان به مراتب بیشتر و عمیق تر، درد آور و غم انگیز می باشد زیرا مادر فرزندش را که گوشه ای از جگرش است، از دست می دهد و خانم شوهر و همسفر زندگی اش را.

زنان کشور ما همانگونه که در طول تاریخ بنا بر علل مختلف و متعدد آب خوش را ننوشیده اند، باز هم با شنیدن زمزمه شیرین صلح و خبر خوش آمدن احتمالی صلح احساس شادمانی می نمایند اما بخاطر از دست دادن آزادی ها و حقوق نسبی شان که در هجده سال گذشته بدست آورده اند بیمناک اند.

زنان افغانستان از حاکمیت چند ساله طالبان و برخورد خیلی عاری از منطق و اصول انسانی آنان با زنان، خاطرات خیلی دردناکی در حافظه دارند.

رژیم امارت اسلامی به زن هیچگونه ارزش و اهمیتی قایل نشد، در پهلوی اینکه مانند یک برده در کنج خانه نشانده شدند، حتی حق بیرون رفتن بخاطر خریداری نیازمندی های شان، حق تفریح و داشتن شخصیت مستقل نیز از ایشان سلب گردید.

ناگفته نباید گذاشت که این برخورد طالبان با زنان، توهین بزرگی به حیثیت و شخصیت زن به شمار می رود زیرا معنی این برخورد اینست که اگر جلو گشت و گزار زنان در بیرون از خانه گرفته نشود، خدای نخواستہ این طایفه لجام گسیخته و بی بند و بار اند بناءً هر آن کار قبیحی که از دست شان ساخته است، انجام می دهند.

در حالیکه زن هم مانند مرد نه تنها شخصیت مستقل و حیثیت و اصول خاص خود را داراست بلکه نسبت به مردان بیشتر با حجب و حیا و عفت و صادق ترند.

تجارب زندگی نوین ثابت ساخته که زنان نسبت به مردان در وفا به عهد، صداقت و ایمانداری و محبت و پایمردی با همسران شان، نسبت به مردان یک قدم بیشتر قرار دارند. در پهلوی بزرگترین مکلفیت بشری یعنی زاییدن، تربیه و پرورش کودک خود را به عهده دارند، در گیر و دار زندگی روزمره دوش بدوش شوهران شان سهم گرفته اند و در پیشرفت جامعه نقش بارز و مؤثر داشته اند.

اگر در دین آسمانی اسلام گفته می شود که جنت در زیر پای مادران است، این نشانگر قدسیت و مرتبت بلند مادر است و مادر هم یک زن است بناءً هر رژیم، هر انسان و هر فردی که امتیازات شایسته، احترام و حقوق کامل به زن و زنان خود قابل نیستند، اینها در حقیقت از دین شان و از ارشادات دین شان بی خبرند و در راه دیگری روان هستند.

هر چند در طول تاریخ زیر پا نمودن حقوق زنان همیشه مطرح بوده و مردان با داشتن قدرت اقتصادی در خانواده، حاکم و خود مختار بوده اند ولی پیشرفت های کنونی که زنان را قادر ساخته تا از یکسو دوشادوش با مردان در تولید و سازندگی سهم شوند از سوی دیگر دارای منبع عایداتی مستقل گردند، در بلند بردن نقش زن، احقاق حقوق و تثبیت شخصیت زنان کمک شایانی نموده است.

زن افغان که هنوز هم در انتهای محرومیت از حقوق و امتیازاتی هستند که زنان سایر کشور ها آنرا حایز قرار دارند، از بدبختی دیگری نیز رنج می برند که همانا جنگ و برادر کشی و وحشیگری های تروریست ها و زن ستیزان است. در آرزوی این هستند که در کشور صلح بیاید، صلحی که حقوق زنان را تأمین و تضمین نماید و لگدمال قوانین و سیاست های عقب مانده و قرون وسطایی نسازد.

مذاکرات صلح و نگرانی زنان

Soraya_rahyaab_rahimi_mozaakeraat_solh.pdf